

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐξω πῶν δώδεκα Μηνῶν, ἔχων ἡμέρας τξ ἡ
 ἡμέρα ἔχει ὥρας ἑκατὸν, καὶ ἡ νύξ
 ὥρας ἑκατὸν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί εἰς τὴν πρόπην, μνήμην ἐπιτελόμεν τῶν
 αἰοσίων καὶ πονηρασίων, καὶ κακίστων Σπασιῶν.

Ἐπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσταῶμεν στίχους ἢ. σα
 τροπάριε ἀνά β. σιχηρά, Ἦχος πλ. ὁ. πρὸς τὸ
 Ὡ τὴ παραδόξε θαύματος.

Στίχος. Ἐκ βαδέων ἐκέκραξας τὴ δοθῶσαι σοι γένιον,
 καὶ ἐκ εἰσηκῆσθης.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, αἷ ἀπαντήσης Σπασιῶν, τὸ
 μεσάκι τὴ κλάσαστο, ἐκβαλε τὸ γένιον, καὶ κλωτῆσον τὸν ὕπερ-
 γέτισσον, τὸν ἔριον τε καὶ τὸν ἄξιλον, καὶ παῦπα λέγε, πρὸς
 τὸν παγκάκισον Ὡ ξυλογόργυρε, καὶ ἀγριαμάσακε κακὴ Σπα-
 νε, ἀπιδι κρεμνίδητι ζῶον παγκάκισον.

Στίχος. Γενηδῆτω παῖ ὡπά σε προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν
 τὴ ὑβερίζοντός σε.

Ὡ τὴ παραδόξε θαύματος, αἷ ἀπαντήσης Σπασιῶν, καὶ ὕ-
 δρώνει τὸ γένιον, χαῖρε βγάγε λέγεσθε, καὶ βαδράκι ἀποσκέ-
 λω-